

Isobel McArthur

Pýcha a předsudek *nebo tak něco

Romantická komedie podle románu Jane Austenové.

Režie

Dramaturgie

Překlad

Scéna

Kostýmy

Hudba

Choreografie

Korepetice

Jakub Nvota

Lenka Chválová

Zuzana Josková

Karel Čapek

Markéta Sládečková

Róbert Mankovecký

Ivana Hannichová

Zuzana Kubelková

OSOBY A OBSAZENÍ

Flo

Maisie

Effie

Clara

Tillie

Anne

Veronika Korytářová

Karolína Baranová

Kateřina Kornhäuserová

Jana Stránská

Eliška Jansová

Barbora Bolíková j.h.

Česká premiéra 6. února 2026 v Šaldově divadle

Ikonický román Jane Austenové v nové britské adaptaci hýří vtipem a oslavuje sílu ženství

Skotská herečka Isobel McArthur román z roku 1813 přepsala do podoby romantické komedie s populárními hity pro šest hereček a svým kouskem suverénně dobyla londýnský West End. Inscenace, v níž sama autorka hrála, získala prestižní Cenu Laurence Oliviera za nejlepší komedii roku 2022 (a dvě nominace za herecké výkony). Vzápětí se komedie rozletěla po divadelních metropolích světa a v Liberci ji uvidíte v české premiéře. Vtip je v tom, že celý příběh rodiny Bennetových a milostných zápletek jejich pěti dcer odvypráví šest služek mezi prostíráním tabulí, vynášením nočníků a stláním postelí. Byly totiž u toho – a mají na happy endu také svůj podíl.

Adaptace tedy nabízí jedinečnou hereckou výzvu: každá ze služek ztvární nejen jednu z románových matek či dcer, ale také jejich mužské protějšky. Slavné „ženské literatuře“ se tak dostává hravého pohledu a ironie, které by bezpochyby pobavily i samotnou Jane Austenovou. Pod vedením režiséra Jakuba Nvoty se v hereckém maratonu s charaktery Austenové utkají Veronika Korytářová, Karolína Baranová, Jana Stránská, Eliška Jansová, Kateřina Kornhäuserová a letošní absolventka DAMU Barbora Bolíková jako host. Veronika Korytářová kupříkladu ztvární jak neurotickou matku Bennetovou, která musí provdat dcery, aby nepřišla o střechu nad hlavou, tak nepřístupného a zamilovaného intelektuála pana Darcyho. Můžete se tedy těšit na krajní herecké proměny přímo před vašimi očima – a samozřejmě i na pravou romantickou komedii, ze které všechny ty filmové dodnes čerpají.

Když **Jane Austenová (1775–1817)** píše *Pýchu a předsudek*, za Lamanšským průlivem zuří **Velká francouzská revoluce (1789–1799)** a Británie pod vládou Jiřího III. je s Francií ve válečném stavu. Po celé zemi jsou ubytované regimenty, tři z šesti bratrů Jane ve válce bojují. Dvacetiletá Jane a její starší sestra mají ale svůj vlastní boj. Najít si obživu znamenalo v té době jediné: ulovit manžela. A jako dcery venkovského pastora neměly ženichům do tohoto životního obchodu co nabídnout. Otec jim dal, co mohl: nepřiměřené vzdělání. Ale žádný dědický příjem. Neřešitelná situace takto vybavených žen je základem slavného románu, kde ovšem láska a mazaná tetička z Londýna překonají všechny překážky a dosáhnou happy endu v podobě tří svateb.

Samotné Jane Austenové se podařilo vítězství v daleko těžším zápasu. Po smrti otce se pětatřicetiletá rozhodne, že se postará o sebe, neprovdanou sestru i matku, vytáhne z pod postele své rukopisy a **vlastním nákladem a anonymně vydá oba své nejslavnější romány – *Rozum a cit* (roku 1811) a *Pýcha a předsudek* (v lednu 1813).** Stává se uznávanou anonymní autorkou, ceněnou pro svůj humor a realistické zobrazení rodinného života, což bylo mezi módními sentimentálními romány převratné a osvěžující. Její dílo si oblíbí i princ regent (pozdější král Jiří IV.). Plné pracovní úsilí ovšem vydrží jen pár let, v létě ve svých jedenačtyřiceti letech umírá. A teprve tehdy její bratr Henry doplní další vydání úspěšných románů o stručnou životopisnou poznámku a skutečné jméno autorky.

Hon na manžela

Adaptace Isobel McArthur samozřejmě cituje i nejslavnější větu románu: ***Všeobecně se má za to, že svobodný muž s jistým jménem si nutně musí hledat manželku.*** Již v této větě je esence autorčiny ironie. Protože všeobecně tato společnost naopak předpokládala, že každá svobodná žena bez jistého jmění si zcela nutně musí najít bohatého manžela. **V honu na ženicha šlo o všechno:** o život, dědictví, o větší či menší kousek země. Věnovali se mu i králové a královny.

Isobel McArthur

Herečka, režisérka, dramatička a muzikantka původem z Manchesteru, v roce 2014 absolvovala Skotskou královskou konzervatoř v Glasgow, kde trvale žije. Na tamní univerzitě studovala také skotskou literaturu. Je oceňována především pro svůj svěží, vtipný a feministický přístup ke klasické literatuře. Jako herečka a skladatelka působí na mnoha významných britských scénách, jak ve spolupráci s jinými známými autory, tak ve svých vlastních hrách.

Adaptace *Pýchy a předsudku* vznikla pro šest hereček z jejího domácího působiště, premiéra proběhla 28. června 2018 v divadle Tron v Glasgow. Autorka sama ztvárnila služku Flo, která hraje Darcyho a paní Bennetovou. Úspěšná produkce pak obletěla celou řadu velkých britských měst. 15. října 2021 měla hra se stejným obsazením premiéru v samotném srdci divadelního Londýna, na West Endu, v divadle Criterion – a vzbudila obří vlnu nadšení. Sklidila celou řadu ocenění a vřelých recenzí, včetně tří nominací na nejprestižnější britskou Cenu Laurence Oliviera: pro dvě představitelky „vedlejších“ rolí, a především pak nominaci na Nejlepší komedii roku 2022, kterou suverénně vyhrála.

ISOBEL McARTHUR
**PÝCHA
A PŘEDSUDEK ***

překlad | Zuzana Josková
režie | Jakub Nvota

*nebo tak něco

česká premiéra 6. února 2026
Šaldovo divadlo

Kontakt pro média:

Ing. Eleonora Kočí – vedoucí marketingu
DIVADLO F. X. ŠALDY LIBEREC, Zhořelecká 344/5, 460 01 Liberec 1
tel.: +420 487 377 340
mobil: +420 777 102 614
email: koci@saldovo-divadlo.cz